

تأثیر استفاده از گیاهان تراریخته بر تولیدات حیوانات

طاهره محمدآبادی^{۱*} و باسل عبدالزهره عباس^۲

۱- دانشکده علوم دامی و صنایع غذایی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان، ایران

۲- گروه میکروبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه بصره، عراق

* ایمیل نویسنده مسؤل: t.mohammadabadi.t@gmail.com

چکیده

ترکیب و کیفیت مواد غذایی با منشأ حیوانی تحت تأثیر تغذیه حیوانات قرار می‌گیرد. اسیدهای چرب و برخی از مواد معدنی و ویتامین‌ها، به غذاهای با منشأ حیوانی منتقل می‌شوند. گیاهان اصلاح‌شده ژنتیکی نسل اول دارای مقاومت زیادی در برابر حشرات و یا پایداری در برابر مواد از بین برنده علف‌های هرز می‌باشند. این گیاهان ارزش غذایی خود را در مقایسه با گیاهان با ترکیب ژنتیکی یکسان، از دست نمی‌دهند و بجز در قطعات DNA نو ترکیب با هم‌تاهای غیرتراریخته خود شباهت دارند. بنابراین، نسل اول گیاهان تراریخته بر ترکیب غذا تأثیر نمی‌گذارد. گیاهان اصلاح‌شده نسل دوم، اختصاصاً با میزان چربی و پروتئین بالاتر و یا تغییر یافته، و یا با کاهش مواد نامطلوب مانند فیتات‌ها مشخص می‌شوند. مطالعات نشان داده است که ترکیب شیر گاو با تراریخته‌های نسل اول، هم‌چنین کیفیت لاشه خوک‌ها با ذرت تراریخته نسل اول، و ترکیب بدن جوجه‌های گوشتی با کلزای تراریخته تحت تأثیر قرار نگرفت. اما در مورد گیاهان تراریخته نسل دوم، ترکیب بافت‌های حیوانی، شیر یا تخم‌مرغ ممکن است تحت تأثیر قرار می‌گیرد که لازمه انتقال مواد از گیاهان تراریخته به محصولات با منشأ حیوانی است. بنابراین گیاهان تراریخته نسل اول به طور قابل توجهی بر کیفیت غذاهای با منشأ حیوانی اثر گذار نیستند.

کلمات کلیدی: تراریخته، حیوانات، شیر، گوشت

مقدمه

از جمله مهمترین اهداف اصلاح گیاهان و تراریخته کردن آنها، می توان به استفاده حداکثری از منابع نامحدود طبیعی مانند نور خورشید، نیتروژن و دی اکسید کربن هوا، مقاومت حداکثری در برابر عوامل تنش زای زنده و غیر زنده (مانند خشکسالی و افزایش شوری)، بهینه سازی پتانسیل ژنتیکی گیاهان برای بهره وری بالای فتوسنتزی، کاهش غلظت فراسنجه های ثانویه سمی و مایکوتوکسین های تولیدی از قارچ ها، کاهش موادی مانند لیگنین، فیتات، آنزیم های مهارکننده و تانن که روی قابلیت زیست

فراهمی مواد مغذی در انسان و حیوان تاثیر دارند، و همچنین افزایش پیش سازهای ویتامین ها، مواد مغذی (مانند اسیدهای آمینه) و نیز استفاده از گیاه به منظور تولید آنزیم ها، پری بیوتیک و اسانس های مفید گیاهی اشاره نمود (۳). ترکیب و کیفیت مواد غذایی با منشأ حیوانی ممکن است به طور قابل توجهی توسط تغذیه ی حیوان تحت تاثیر قرار گیرد لذا افزایش میزان مواد مغذی مختلف در غذاهای با منشأ حیوانی، فرصتی را برای افزایش سطوح تغذیه در غذای انسان فراهم می کند. اسیدهای چرب و برخی از مواد معدنی و ویتامین ها، به غذاهای با منشأ حیوانی منتقل می شوند. برخی تفاوت ها بین نشخوارکنندگان و غیرنشخوارکنندگان به دلیل تأثیرات میکروبی در شکمبه (مخصوصاً در مورد اسیدهای چرب غیراشباع) آنهاست. در این مقاله اثرات غذایی گیاهان تراریخته بر برخی تولیدات حیوانی بررسی می شود.

تاثیر نسل اول گیاهان تراریخته بر ترکیب محصولات حیوانات

متخصصین، گیاهان اصلاح شده ی ژنتیکی را معمولاً به گیاهان نسل اول و نسل دوم تقسیم می کنند. گیاهان

اصلاح شده ی ژنتیکی نسل اول معمولاً به گیاهانی گفته می شود که دارای مقاومت زیاد در برابر حشرات و یا پایداری زیاد در برابر مواد از بین برنده علف های هرز می باشند. عواملی مانند بازدهی بیشتر در استفاده از آب و مواد مغذی و یا مقاومت زیاد در برابر دما و خشکسالی، تغییرات زیادی در ترکیب و ارزش غذایی آنها ایجاد نمی کند. این گیاهان ترکیب و یا ارزش غذایی خود را در مقایسه با گیاهانی که ترکیب ژنتیکی یکسان دارند، از دست نمی دهند. نسل اول گیاهان اصلاح شده ی ژنتیکی به غیر از قطعات DNA نو ترکیب و پروتئین های جدید بیان شده، با همتهای غیرتراریخته یا اصلاح نشده خود شباهت دارند (۷).

مطالعات نشان داده است که ترکیبات شیر (چربی، پروتئین، لاکتوز) و کیفیت آن بعد از استفاده از مواد خوراکی تراریخته نسل اول مانند ذرت Bt در جیره گاو تحت تاثیر قرار نگرفته است. مواد خوراکی تراریخته نسل اول اضافه شده به رژیم های غذایی گاوهای پرواری بر وضعیت بدن، درجه ی مرمری گوشت، عمق چربی و سطح ماهیچه لانگیسیموس آنها تاثیر نگذاشت. در مطالعه ای دیگر کاربرد ۶/۵ درصد خوراک کلزای تراریخته در جیره غذایی تاثیری بر ترکیب لاشه، ترکیب شیمیایی ماهیچه لانگیسیموس و خصوصیات کیفی گوشت نداشته است (۷).

آزمایشات تغذیه ای مشابه انجام شده بر روی نشخوارکنندگان و خوک ها، نشان دهنده عدم تاثیر کاربرد گیاهان تراریخته نسل اول مانند ذرت تراریخته بر کیفیت و ترکیب لاشه بوده است. همچنین در مقایسه بین خوراک سویای مقاوم به گلیفوسیت و برنج مقاوم به علف کش گلو فوسینولات با همتای غیر تراریخته آن، اثر معنی داری بر

کیفیت‌های حسی، لاشه و پخت گوشت خوک مشاهده نشد (۱).

محققان با مقایسه نتایج حاصل از تغذیه جوجه‌های گوشتی با خوراک کلزای تراریخته RR و شاهد غیر تراریخته بیان کردند که خوراک کلزای تراریخته تأثیر معنی‌داری بر ترکیب بدن جوجه‌ها نداشت. تأثیر ذرت و یا سویای تراریخته بر ویژگی‌های فیزیوشیمیایی جوجه‌های گوشتی (غیر از پارامتر رنگ برای عضله‌ی سینه) نیز معنی‌دار نبود. ترکیب بدنی و کیفیت گوشت ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان نیز تحت تأثیر کاربرد مواد غذایی حاصل از گیاهان تراریخته قرار نگرفت (۲).

تأثیر نسل دوم گیاهان تراریخته بر ترکیب محصولات تولید شده توسط جوجه‌های گوشتی

گیاهان تراریخته نسل دوم، اختصاصاً با میزان چربی و یا پروتئین بالا، آمینواسیدها یا اسیدهای چرب تغییر یافته، مقادیر تغییر یافته‌ی پیش‌سازهای ویتامین، ویتامین‌ها و یا مواد معدنی مشخص می‌شوند و با داشتن ریزمغذی‌های مهم در جهت کاهش سوء تغذیه کمک می‌کنند. بعضی مواد مغذی مانند ویتامین A و مس ممکن است در کبد یا در تولیدات حیوانی (مانند ید در شیر و تخم‌مرغ و ویتامین E در تخم‌مرغ) تجمع یابند. همچنین، ممکن است میزان عناصر غیرضروری از قبیل آنزیم‌ها افزایش یافته یا مقدار مواد نامطلوب از قبیل فیتات، گلوکوزینولات یا مایکوتوکسین‌ها به دلیل تأثیر بر ترکیب و کیفیت مواد غذایی با منشأ حیوانی کاهش یابد (۲).

محققان مقادیر بالایی از ذرت غنی از لیزین (بالای ۵۰ درصد) را در جیره جوجه‌ی گوشتی استفاده کردند که نتایج نشان‌دهنده عدم تأثیر بر خصوصیات لاشه و ترکیب بدنی جوجه‌ها در مقایسه با ذرت شاهد (مکمل شده با لیزین) بود. در واقع کارایی زیستی لیزین در ذرت غنی از آن و جیره غذایی ذرت معمولی مکمل شده با لیزین

تفاوتی نداشت (۸). در تحقیقی دیگر، هیچ گونه اثر معنی‌داری از کاربرد ۵۰ گرم روغن استئاریدونیک اسید بر جذب مواد غذایی، افزایش وزن و ضریب تبدیل مواد غذایی در حیوانات در مقایسه با روغن سویای معمولی و روغن ماهی مشاهده نشد اما غلظت‌های بالاتری از اسید استئاریدونیک و اسیدهای چرب غیر اشباع C₂₀ و C₂₂ در محصولات دامی اعلام شد (۵). در مطالعه‌ی دیگر، تأثیر سه منبع روغن شامل سویا، SDA و ماهی بر خواص حسی گوشت سینه و ران انجام و گزارش شد که بو، مزه و اثر طعم و مزه در دهان یا به اصطلاح لذت ثانوی از گوشت تازه پخته شده تحت تأثیر قرار نگرفت. با این حال، بو و رایحه‌ی ماهی و غلظت‌های بالاتر اسیدهای چرب n-3 در گوشت ران بعد از مکمل شدن با روغن ماهی گزارش شد (۶).

تأثیر نسل دوم گیاهان تراریخته بر ترکیب محصولات تولید شده توسط گاو و جوندگان

گزارشاتی مبنی بر انتقال اسید استئاریدونیک به شیر در گاوهای شیری بعد از تزریق روغن سویای اسید استئاریدونیک در دوازدهم، و نیز پس از تغذیه با روغن اسید استئاریدونیک حفاظت‌شده‌ی شکمبه‌ی ای به گاوهای شیری ارائه شده است (۴).

بنابراین، اندازه‌گیری انتقال برخی از مواد از نسل دوم گیاهان تراریخته به داخل بافت‌های حیوانی، شیر یا تخم-مرغ بخش مهمی از مطالعات تغذیه‌ی می‌باشد. در پروفیل اسید چرب تری گلیسیرید و فسفولیپید کبد موش تغذیه شده با روغن کلزای تراریخته، اسید پونیسیک یافت شد. این نتیجه نشان می‌دهد که تولید اسیدهای چرب کنژوگه (CLA) از طریق گیاهان ممکن می‌باشد. با توجه به بعضی تحقیقات، غلظت رتینول در کبد جوندگان تغذیه شده با ذرت غنی از کاروتن و حیوانات تغذیه شده با ذرت فقیر از

کاروتن نشان داد که باید مقادیر کافی و مناسب از بتاکاروتن در آنها به عنوان مکمل استفاده شود (۲).

نتیجه گیری

طبق نتایج بیان شده، مواد غذایی حاصل از گیاهان تراریخته نسل اول بر ترکیب و کیفیت غذاهای با منشأ حیوانی تأثیر قابل توجهی نداشتند. تاکنون، شناخت و مستندات علمی که نشان دهنده بیان خصوصیات فیزیولوژیکی متفاوت DNA نو ترکیب و پروتئین های جدید در مقایسه با تولیدات درون زاد باشد ارائه نشده است. بنابراین شاید هیچ گونه نیازی به انجام پژوهش های بیشتر در زمینه گیاهان اصلاح شده ژنتیکی نسل اول در حیوانات هدف وجود نداشته باشد. پژوهش های تغذیه ای با گیاهان اصلاح شده ژنتیکی نسل اول در حیوانات تولید کننده به درک و فهم بیشتر در زمینه ایمنی زیستی و ارزش غذایی این گیاهان کمکی نمی کند. دلیل این امر، برابری بنیادین زیاد بین این گیاهان با همتهای هم ژنی خود می باشد.

مواد غذایی حاصل از نسل دوم محصولات تراریخته ممکن است بر ترکیب و کیفیت مواد غذایی با منشأ حیوانی، خصوصاً در مورد اسیدهای چرب تأثیر بگذارند. همچنین مواد معدنی و ویتامین های حاصل از گیاهان غنی شده زیستی می توانند در برخی اندام ها ذخیره شده و یا از طریق شیر یا تخم مرغ به خوراک انسان وارد شوند. بنابراین، اندازه گیری انتقال برخی از مواد از نسل دوم گیاهان تراریخته به داخل بافت های حیوانی، شیر یا تخم مرغ بخش مهمی از مطالعات تغذیه ای می باشد. نمونه های بدن حیوان یا تولیدات حاصل از حیوانات از قبیل شیر، گوشت و غیره باید مورد توجه قرار گرفته و به طور کافی و مناسب مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرند. لازم به یادآوری است که انتقال برخی مواد از گیاهان تراریخته به محصولات حیوانی که از این گیاهان تغذیه می کنند یکی از اهداف ایجاد چنین گیاهان تراریخته مفید می باشد.

References

1. **Cromwell, G.L., B.J. Henry, A.L. Scott, M.F. Gerngross, D.L. Dusek, and D.W. Fletcher. (2005).** Glufosinate herbicide-tolerant (Liberty Link) rice vs. conventional rice in diets for growing-finishing swine. *Journal of Animal Science*. 83: 1068-1074.
2. **Flachowsky, G., U. Meyer, and H. Schafft. (2012).** Animal feeding studies for nutritional and safety assessments of feeds from genetically modified plants: a review. *Journal of Consumer Protection and Food Safety*. 7: 179-194.
3. **Flachowsky, G. (2012).** Prospects of feed from genetically modified plants in livestock feeding. In: Mehra, U.R., Singh, P. and Verma, A.K. (eds) *Animal Nutrition – Advances and Developments*. Satish Serial Publishing House, Azadpur, Delhi, India, pp. 475-498.
4. **Kitessa, S.M. and P. Young. (2011).** Enriched milk fat with n-3 polyunsaturated fatty acids by supplementing grazing dairy cows with ruminally protected echium oil. *Animal Feed Science and Technology*. 170: 35-44.
5. **Lucas, D.M., M.L. Taylor, G.F. Hartnell, M.A. Nemeth, K.C. Glenn, and S.W. Davis. (2007).** Broiler performance and carcass characteristics when fed diets containing lysine maize (Ly038 or Ly038 Mon 810), control, or conventional reference maize. *Poultry Science*. 86: 2152-2161.
6. **Rymer, C., G.F. Hartnell, and D.I. Givens. (2011).** The effect of feeding modified soyabean oil enriched with C18:4n-3 to broilers on the deposition of n-3 fatty acids in chicken meat. *British Journal of Nutrition*. 105: 866-878.

7. **Stanford, K., J.L. Aalhus, M.E.R. Dugan, G.L. Wallins, R. Sharma, and T.A. McAllister. (2003).** Effects of feeding transgenic canola on apparent digestibility, growth performance and characteristics of lambs. *Journal of Animal Science*. 83: 299–305.
8. **Taylor, M.L., E.P. Stanisiewski, S.G. Riordan, M.A. Nemeth, B. George, and G. Hartnell. (2004).** Comparison of broiler performance when fed diets containing Roundup Ready (Event RT73), non-transgenic control, or commercial canola meal. *Poultry Science*. 83: 456–461.